

מ"ת 2414/06/23 - מדינת ישראל נגד רחמים אלקובי (עציר)

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

מ"ת 2414-06-23 מדינת ישראל נ' אלקובי(עציר)
תיק חיצוני: 244931/2023

בפני כבוד השופט שי שלהבת
מבקשת מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אשר פרי
נגד
משיבים רחמים אלקובי (עציר) ע"י ב"כ רות גדרון

החלטה

בפני בקשה להארכת מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו אליה מתנגדת בא כוחו המבקשת לשחררו ממעצר.

רקע וטענות הצדדים

כנגד המשיב הוגש כתב אישום הכולל שני אישומים.

בהתאם לאישום הראשון, ביום 19.4.23, נפסל הנאשם בנוכחותו מנהיגה עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו במסגרת תיק 6771-04-23. על אף זאת נעצר המשיב ביום 5.6.23, בשעה 19.55 בסמוך למחלף גבעת שמואל בכביש 4, עת נהג ברכב מסוג פולקסווגן. המשיב נהג בהיותו שיכור מכוח סירוב למתן בדיקת שתן, התנהגותו הייתה רדומה והוא סירב לבצע בדיקת מאפיינים. בנוסף לכך, נהג הנאשם כשתוקף רישיון נהיגתו פקע כ - 19.4 שנים לפני כן וללא ביטוח.

בגין מעשיו הנטענים, מואשם המשיב בעבירות של נהיגה בשכרות, נהיגה בזמן פסילה, נהיגה כשתוקף רישיון הנהיגה פקע לתקופה העולה על שנתיים ונהיגה ברכב ללא ביטוח.

בהתאם לאישום השני (שהמעשים במיוחסים בו קודמים כרונולוגית לאלו המפורטים במסגרת האישום הראשון), ביום 8.5.23, בשעה 15.40 לערך נהג הנאשם רכב מסוג סיטרואן ברחוב הירקון בת"א כשהוא משתמש בטלפון הנייד תוך כדי נהיגה ונעצר ע"י שוטרים לביקורת. לאחר שהתבקש להזדהות מסר לשוטרים שם שאינו שמו והציג צילום תעודת זהות הנושאת את השם שמסר. כשהתבקש להמתין לבדיקת זיהוי החל בנסיעה ונמלט מהמקום.

בגין מעשיו הנטענים, מואשם המשיב בעבירה של אי ציות לשוטר במדים, מסירת פרטים כוזבים, שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית נהיגה בזמן פסילה, נהיגה כשתוקף רישיון הנהיגה פקע לתקופה העולה על שנתיים ונהיגה ברכב ללא ביטוח (שלוש העבירות האחרונות מיוחסות למשיב בהתאם לאמור במסגרת האישום הראשון).

המשיב נעצר ביום 5.6.23 ומעצרו הוארך בשלוש הזדמנויות, בעיקר לצורכי לימוד חומר הראיות ע"י ב"כ והבאת מפקחים מוצעים. שניים מהדיונים התקיימו בפני מותב זה כשבאחד מהם השתתף המשיב באמצעי

של היוועדות חזותית והשני נערך בהסכמתו בנוכחות ב"כ בלבד. ביום 21.6.23, התקיים דיון לגופה של הבקשה.

במסגרת הדיון, טען ב"כ המבקשת ביחס לאישום השני, כי בסרטון מצלמת הגוף של השוטר המעכב ניתן להבחין במשיב יושב ברכב כשבחלקים מהסרטון, שוזף את פניו אור השמש במידה מסוימת. כן הפנה ב"כ המבקשת שהשוטר המעכב ציין בדו"ח הפעולה את זיהוי הנאשם. בהגנותו, ציין ב"כ המבקשת אף את הקשיים העולים מהראיות לגבי האישום השני.

בנוגע לאישום הראשון, הצביע ב"כ המבקשת על כך שמספר שוטרים תצפתו על המשיב, ציינו שזיהו אותו בבירור ומסרו פרטים בנוגע לצבע חולצתו, צבע הרכב בו נהג והעובדה שאסף אדם נוסף. לגישת ב"כ המבקשת אף אם קיימים ניואנסים בנוגע לחומר הראייתי הרי שדינם להתברר במסגרת ההליך העיקרי. ב"כ המבקשת הפנה גם לעברו המכביד של המשיב, לחומרת העבירות המיוחסות לו וסיכם שאף לצורך בדיקת אפשרות המשך המעצר על דרך של איזוק אלקטרוני, יש צורך בקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן.

ב"כ המשיב טענה כי התנהלות משטרת ישראל במסגרת שני האירועים נשוא כתב האישום, עולה לכדי רמיסה קיצונית של זכויות אדם.

בכל הנוגע לאישום השני, טענה ב"כ המשיב כי בעת עצירת הרכב, לא זיהו השוטרים העוצרים את הנהג. לגישתה מסרטון מצלמת הגוף עולה שבין השוטרים לנהג הרכב הרלוונטי, ישב אדם נוסף. הנהג עצמו ישב כשהוא חבוש בכובע בתוך הרכב ללא כל סימן זיהוי, כשעיניו וראשו אינם נראים. לגישת ב"כ המשיב מספר דקות לאחר סיום המפגש יצר עם השוטרים הרלוונטיים, קשר רכז המודיעין של תחנת גלילות, מר שי לוי ומסר להם את פרטיו של המשיב כמי שנהג ברכב. השוטר יוסי בן ברוך שנכח באירוע ושותפתו קיבלה מרכז המודיעין את פרטיו של המשיב ציין בסוף דו"ח הפעולה שהכין כי זיהה את המשיב כמי שנהג ברכב וברח. ב"כ המשיב העלתה תמיהה לגבי זהות המערכת בה נצפתה תמונתו של המשיב, ציינה שלא נכתב האם השוטר בן ברוך נכנס למחשב לצורך הזיהוי כך שלא ברור כיצד בוצע הזיהוי. בכל הנוגע לסרטון מצלמת הגוף ציינה ב"כ המשיבה שהדמות שנראית דומה ל- 30% מהאנשים במדינת ישראל.

ביחס לאישום הראשון, טענה ב"כ המשיב כי בהתאם לשוטרים שעסקו באכיפת העבירה לכאורה, נכח עם המשיב אדם נוסף אשר לא נחקר ולא קיימים פרטים לגביו. כן הדגישה כי אין כל תיעוד של נהיגת המשיב והמפגש שנערך בינו לבין השוטרים. בנוסף תמחה מדוע עקבו השוטרים אחרי המשיב כשהוא נוסע ברחבי רמת השרון ללא שעצרו אותו למרות המסוכנות העולה ממנו לכאורה והדגישה שבציון זיהוי המשיב לא צוינו כל פרטים לגביו ולא צוין היכן היו ביחס אליו.

בכל הנוגע לטענה לפיה לא שיתף המשיב פעולה בחקירתו, קבעה ב"כ כי הדבר נבע מכך שלא חש בטוב וקיים מזכר ברוח זו במסגרת חומר הראיות.

לסיכום ביקשה ב"כ המשיב לשחררו לאור היעדרן של ראיות ברמה הלכאורית המספיקה.

המשיב, טען כי הוא לוקח אחריות על מעשיו בעבר אך לא ביצע את הנטען לגביו במקרה זה. כן מסר שאינו מעוניין להיבדק על ידי קצינת מבחן שכן יפסל על ידה, בשל שפתו ממנה ניתן להתרשם שהוא עבריין. מבלי לקבוע מסמרות בנוגע לבקשה ולנוכח העובדה שרעייתו של המשיב (להלן: "הרעיה") שהוצעה

כמפקחת ישובה על כסא גלגלים ונראית כסובלת מנכות כלשהיא הציג לה ב"כ המבקשת מספר שאלות בכדי שיוכל לעמוד על קנקנה כמפקחת במידה והדבר יהיה רלוונטי. במסגרת חקירתה, עלה כי הרעיה שמרה בעבר על המשיב כשהיה נתון במעצר בית אך היא לא זכרה האם התקשרה למשטרת ישראל במקרה של הפרת המעצר. ב"כ המשיב מסר למפקחת המוצעת כי בשנת 2019 הפר, המשיב מעצר בית בשבע הזדמנויות ושאל האם שמרה עליו בפעמים אלו והאם התקשרה למשטרה. הרעיה מסרה כי אינה זוכרת ועליה לבדוק בחומר שנמצא בביתה.

לאחר חקירתה, ביקשה המפקחת המוצעת לצאת מהאולם בשל היותה בסערת רגשות. בעקבות חקירתה, שלל ב"כ המבקש את אפשרותה של הרעיה לשמש כמפקחת תוך שהפנה לדברים שאמרה במהלך הדיון, סבר שאינה מבינה את משמעות הפיקוח והדגיש את העובדה שנלחצה וביקשה לצאת מן האולם בטענה שאינה חשה בטוב לאחר שהציג לה ארבע שאלות תמימות. ב"כ המבקש ביקש גם לציין שבמהלך הדיון שארך יותר משעתים, לא הפסיק המשיב שהשתתף בדיון באמצעי של היוועדות חזותית לדבר והיה צורך להשתיקו מאחר וצעק במהלך הדיון. יצוין לעניין זה, כי המשיב אכן התפרץ לדברי הנוכחים באולם פעמים רבות במסגרת הדיון ולצורך שמירה על התנהלות הדיון היה צורך להשתיקו מספר פעמים. הדבר לא תועד במרבית המקרים במסגרת פרוטוקול הדיון.

ב"כ המשיב סברה שהתנהלות המשיב מלמדת מדוע עומדים כנגדו כתבי אישום כך אין קשר בינה ובין הראיות בתיק.

בסיכום הישיבה, הוריתי על המשך מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריח והתיק נקבע למתן החלטה לאחר עיון בחומר הראיות. כן ציינתי כי מבלי להביא עמדה לגבי החלטתי, יתכן שראוי שתישקל הבאת מפקחים אופציונליים נוספים מטעמו של המשיב לדיון הבא.

ניתוח והחלטה

ההוראות בדבר בקשת מעצר עד תום ההליכים המשפטיים, מנויות בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 הקובע כדלקמן:

(א) הוגש כתב אישום, רשאי בית המשפט שבפניו הוגש כתב האישום לצוות על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים, ובכלל זה על מעצרו בפיקוח אלקטרוני, אם נתקיים אחד מאלה:

(1) בית המשפט סבור, על סמך חומר שהוגש לו, כי נתקיים אחד מאלה:

(א) קיים יסוד סביר לחשש ששחרור הנאשם או אי-מעצרו יביא לשיבוש הליכי משפט, להתחמקות מהליכי שפיטה או מריצוי עונש מאסר, או יביא להעלמת רכוש, להשפעה על עדים או לפגיעה בראיות בדרך אחרת;

(ב) קיים יסוד סביר לחשש שהנאשם יסכן את בטחונו של אדם, את בטחון הציבור, או את בטחון המדינה;....

(ב) בית המשפט לא יתן צו מעצר לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן נוכח, לאחר ששמע את הצדדים, שיש ראיות לכאורה להוכחת האשמה, ולענין סעיף קטן (א)(1), לא יצווה בית המשפט כאמור, אלא אם כן נתקיימו גם אלה:

(1) לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור, שפגיעתם

בחירותו של הנאשם, פחותה;

(2) לנאשם יש סניגור, או שהנאשם הודיע שברצונו שלא להיות מיוצג בידי סניגור.

הנה כי כן, בדונו בבקשת מעצר עד תום ההליכים, שומה על בית המשפט לבדוק את קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, כאשר מעצר בפועל מהווה את האפשרות האחרונה שתחול רק כשלא ניתן להשיג את מטרות המעצר בדרך שונה.

במקרה שבפני, נסובה עיקר המחלוקת על קיומן של ראיות לכאורה. ב"כ המבקש סובר שאלו קיימות ברמה מספקת אף אם ניתן להעלות תהיות מסוימות לגבי חלקן, בעוד שב"כ המשיב סבורה שאלה אינן בנמצא.

ראיות לכאורה

בקשר לטיבן של "ראיות לכאורה" נפסק כבר על ידי בית המשפט העליון במסגרת **בשפ 8087/95 שלמה זאדה נ' מדינת ישראל** (פ"ד נ(2) 133) כי:

"ראיות לכאורה להוכחת האשמה" הן אפוא ראיות גולמיות אשר לגביהן קיים סיכוי סביר שעיובדן במהלך המשפט - תוך בחינתן בחקירות, בקביעת אמינות ומשקל - יוביל לראיות (רגילות) אשר מבססות את אשמת הנאשם מעל לכל ספק סביר.

לאחרונה הדגיש בית המשפט העליון **בשפ 1909/23 זכריה אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 5.4.2023) ביחס לטיב הראיות בהליך שבפני כי "בשלב הדיון במעצר עד תום ההליכים, הבחינה אינה נעשית לפי רף ההוכחה הנהוג במשפט הפלילי, אלא יש לבחון אם במכלול הראיות שוכן פוטנציאל שיביא להרשעה, כאשר עליו להיות גבוה יותר מהפוטנציאל לזיכוי (עניין דכה, שם; עניין מסראווה, בפסקה 17)."

עיון בחומר החקירה שהוגש ע"י המבקשת, מלמד, כי בסרטון מצלמת הגוף באירוע הראשון (האישום השני). נראה ישוב במושב הנהג נהג חבוש בכובע שקולו מזכיר מאוד את קולו של המשיב כפי שנשמע באולם. את פניו של הנהג ניתן לראות בחלק מן הסרטון וביתרתו הוא נראה בפרופיל. בעת שהנהג מישר את מבטו לעבר מצלמת הגוף, דומה שחסרות לו מספר שיניים תחתונות בדומה למשיב.

במהלך במסגרת הסרטון, תועד דו שיח לא קצר בין הנהג לבין שני השוטרים שנכחו באירוע (שוטר ושוטרת). לבקשה להזדהות, משיב הנהג כי אין לו רישיון ומבקש שהאדם שיושב במושב לידו יזהה אותו. השוטרים מבקשים שיקבל את תעודת הזהות בטלפון הנייד וכשהוא שנשאל לשמו אומר "אלון שונם". כשהוא נשאל למספר תעודת הזהות שלו, מוסר הנהג שאינו יודע. הנהג נראה כמתקשר ונראה כי הוא מבקש שישלחו לו פרטים. בעת המתנתו לקבלת הפרטים ישוב הנהג ומעשן. לאחר מכן, מסר את הטלפון לשוטרת וכשנשאל מה שמו מסר "אלון שונם מרמת השרון. השוטר אומר לשוטרת "תמונה אחרת לגמרי". הנהג נשאל מתי יום ההולדת שלו, מדבר בטלפון מתבקש לנתק את השיחה וממשיך לדבר. כשנשאל הנהג מה תאריך הלידה שלו מסר שאינו זוכר אך מוסר כתובת מגורים. כשנשאל איך קוראים לאביו מנסה הנהג להתחמק ממתן תשובה ולבסוף מוסר ששמו שמואל והתבייש למסור את שמו מאחר והוא ערבי. השוטרת מציינת שלפי התמונה במסוף לא נראה הנהג כאדם שמסר את שמו ומבקשת ממנו להסיר את הכובע, דומה כי הנהג לא נענה לבקשה. כשנשאל לשמות אחיותיו, מוסר הנהג שלושה שמות.

הנהג מודה שנהג עם טלפון אך לדבריו לא דיבר בו ומתחנן שלא לקבל דו"ח.

דו השיח שפורט תואר על מנת ללמד כי מסרטון מצלמת הגוף ניתן להתרשם ממראהו ובעיקר מקולו של

האדם שיש ליד מושב הנהג ברכב. לאחר שהמשיב השתתף כאמור באמצעות היוועדות חזותית בשני דיונים מול המותב וקולו נשמע, ניתן להבנתי לקבוע באופן בלתי אמצעי כי בהחלט קיים דמיון משמעותי בין הדמות הנשקפת מהסרטון לבין המשיב. יתרה מכך, קולו של הנהג בסרטון, דומה מאוד לקולו של המשיב ולחיתוך דיבורו. לאור זאת, הרי שלמיטב הבנתי, ניתן לכל הפחות בשלב לכאורי זה לקבוע כי קיים סיכוי סביר ביותר שהדמות הנראית בסרטון מצלמת הגוף הנה דמותו של המשיב.

במסגרת דו"ח הפעולה שנערך ע"י השוטרת אמינה בודאי, תואר המפגש עם הנהג באופן נאמן לזה העולה מהסרטון תוך ציון שהתמונה המופיעה ע"ג המסוף והנהג אינם דומים. כן ציינה שהנהג נמלט מהמקום בנסיעה. יצרה קשר עם אלון שונם שמסר כי הוא בביתו ולא פגש שוטרים. כמה דקות לאחר מכן יצר עימה קשר רכז מודיעין גלילות שי לוי ומסר לה את פרטי המשיב כנהג הרכב. בבדיקת פרטי הרכב הרלוונטי נכתב כי הוא שייך ל"דנה בארי".

במסגרת דו"ח הפעולה שערך השוטר יוסי בן ברוך, מצוין כי ליד הנהג ישב אדם בשם יוסי אברהם כולל מספר ת.ז שלו. השוטר בן ברוך מוסיף כי ברחוב הירקון שררה תנועה כבדה ולא ניתן היה לאתר את מסלול נסיעת הרכב. כן מסר כי קצין המודיעין של תחנת גלילות, יצר קשר עם שותפתו ומסר לה את פרטי האדם הבורח "הנ"ל זוהה על ידי כאדם שנהג ברכב וברח, תואם בדיוק לחשוד" במסגרת דו"ח הפעולה אין איזכור לאופן ביצוע הזיהוי.

כאמור מניתוחי מעלה, הרי שלעניות דעתי מסרטון מצלמת הגוף עולות ראיות לכאוריות ברמה מספקת לשלב המעצר לכך שהמשיב נהג ברכב בזמן פסילה.

מסכים אני עם ב"כ המשיב כי עולה שאלה באשר למידע שנמסר לשוטרים שנכחו במפגש לגבי זהותו של המשיב כמו גם לליקוי הקיים בכך שהשוטר יוסי בן ברוך אינו מצוין כלל כיצד זיהה את המשיב כנהג, אך דומני שדין של שאלות אלו להתברר במסגרת ההליך העיקרי והן אינן פוגמת בעוצמת הראיות הלכאוריות. לעניין זה, ניתן לעלות שאלות נוספות כגון מדוע לא זומן לחקירה האדם שישב עם הנהג ברכב למרות שבדו"ח הפעולה של השוטר יוסי בן ברוך צוינו פרטיו ומדוע לא נערך בירור מול בעלים הרשום של הרכב. למיטב הבנתי, גם שאלות אלו אפשר שיתבררו בהליך העיקרי, אך אין בהם בכדי לפגוע באפשרות זיהוי של המשיב כמי שנהג ברכב בעת המפגש שתועד בסרטון מצלמת הגוף.

בכל הנוגע לאישום הראשון עולה מחומר הראיות כי במסגרת דו"ח פעולה שערך יעקוב בן בכר (להלן: "בן בכר"), ביום 5.6.23, בשעה 19.30 הוא מצוין שזיהה בבירור את המשיב כנהג ברכב מסוג פולקסוואגן ל.ז. 9484462, ונסע אחריו משום שזיהה אותו נוהג במספר מקומות. בתחילה הוא כותב כי המשיב נסע לבד, לאחר מכן ראה אותו נוהג כשברכב אדם נוסף היושב לידו ולאחר מכן בילו נכנס אדם נוסף לרכב. בן בכר מצוין כי הוצגה לו תמונה של המשיב לפני היציאה לפעולה

בדו"ח פעולה שערך יונתן קטן (להלן: "קטן"), ביום 5.6.23, בשעה 21.57, מצוין שבעקבות מידע שהתקבל בקשר מבן בכר, הוא זיהה את המשיב נוהג אחרי מחלף בני ברק בכביש 4 כשלידו אדם נוסף. קטן מצוין כי הוא מכיר את המשיב מעבודתו במשטרה. בתחנת הדלק זיהה קטן את המשיב יורד מן הרכב לבוש חולצה שחורה עם סמל לבן בגבו ואף האדם הנוסף ירד מהרכב. מנוע הרכב הושאר מונע. קטן רושם כי ביצע עם שותפו מעצר לאחר שהאדם האחר והמשיב שבו לרכב מחנות שוארמה אליה נכנסו.

בדו"ח פעולה שערך איתי לוי (להלן: "לוי"), ביום 5.6.23, בשעה 22.00, הוא מצוין שרכב על אופנוע

והבחין במשיב נוהג ברכב פונה מרמת השרון שמאלה לכביש 5. לוי ציין שהוא מכיר את המשיב היטב מעבודתו כבלש תחנת גלילות, ראה אותו לובש חולצה שחורה עם סיגריה בפיו, מתאר את היציאה מהרכב ואת השארתו מונע ביציאה לשווארמה.

במסגרת דו"ח פעולה שערך עמית הרשקוביץ ביום 5.6.23, בשעה 20.40, ציין כי ראה תמונה עדכנית של המשיב בטרם יצא לפעולה, זיהה את הרכב ואת המשיב כנהג באזור כביש 4, זיהה את המשיב כמי שנכנס עם רכבו לתחנת דלק, חיכה ליד רכבו של המשיב וביצע את מעצרו.

במסגרת דו"ח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות שהוכן ע"י יעקב בן בכר, מצוין בסעיף 4 שבשיחה ראשונית שהמשיב אינו עונה על שאלות, סירב לבצע בדיקת הבאת אצבע לאף, עמידה והליכה על הקו. בסעיף 8 מסומן שלאחר חמש דקות המתנה, המשיב המשיך בסירובו להיבדק.

על פי מזכר שנחתם ע"י טארק רמאל ביום 6.6.23, בשעה 2.16, במהלך הערב שוחח עם עו"ד רות גדרון שמסרה שהמשיב אינו חש בטוב ואינו בר יעוץ. כן כי שוחחה עימו בשיחת וידאו.

בסיכום הראיות הגולמיות לעניין האישום הראשון, עולה כי קיימים דו"חות פעולה של ארבעה שוטרים שונים שזיהו את המשיב כמי שנהג ברכב לאורך זמן מסוים. שניים מהשוטרים מציינים מה לבש, לשניים מהם היכרות מוקדמת איתו והם מציינים שהרכב הושאר מונע בטרם נכנסו המשיב ואדם נוסף לחנות שווארמה. כל השוטרים זיהו את המשיב בתחנת הדלק בה שוכנת חנות השווארמה. שנים מהשוטרים זיהו את המשיב בעזרת תמונה עדכנית שלו שהוצגה להם זמן קצר לפני שראו את המשיב.

לעניות דעתי, יש באמור בדוחו"ת הפעולה האמורים די והותר ראיות לכאוריות המלמדות על זיהויו של המשיב כמי שנהג ברכב בזמן פסילה. המשיב זוהה כאמור נוהג, ארבעת השוטרים הבחינו בו עם אדם נוסף בתחנת דלק ושניים מהשוטרים נתנו סימנים בלבשו. אף אם עולות שאלות בנוגע למרחק בין השוטרים למשיב בכל אחת מתצפיותיהם, הרי שדין להתברר בהליך העיקרי.

יצוין כי לא ברור לי עד תום מהותו של החשד הסביר לכך שהמשיב נהג בשכרות מכוח סירוב ויתכן כי טענה בדבר מצבו הרפואי בעת הרלוונטית תוכל להיבחן כהסבר לסירובו הפיסי להיבדק, אך בשלב זה אין בכך צורך לאור עוצמת הראיות הלכאוריות לנהיגתו של המשיב בעת שהיה פסול.

אפשר שניתן להעלות שאלה בנוגע לעובדת חקירתו של הנוסע שסעד עם המשיב במסעדת השווארמה, אך דומני שגם דינה של שאלה זו להתברר במסגרת ההליך העיקרי.

בחקירתה שנערכה למשיב ביום 6.6.2 והחלה בשעה 4.01, לא ענה לשאלות שהופנו אליו. בתחילה הנהן עם הראש ומסר שאינו מעוניין לשתף פעולה ובהמשך חדל מלהשיב כלל.

לאור האמור לעיל, הרי שלמיטב הבנתי את חומר הראיות, קיימות ראיות לכאוריות ברמה מספקת בשלב זה להוכחת אשמתו של המשיב בשני האישומים המיוחסים לו.

עיון בגיליונות הרשעותיו של המשיב מלמד כי בעברו הפלילי 12 הרשעות, חלקן במסגרת איחוד של מספר תיקים. העבירה האחרונה בה הורשה המשיב נעברה בשנת 2021 - נהיגה פוחזת של רכב וגניבת רכב. בשנת 2019 הורשע המשיב בשורה ארוכה של עבירות. כולל שבע עבירות של הפרת הוראה בחודשים יולי ואוגוסט של אותה שנה.

עיון בגיליון הרשעותיו התעבורתיות של המשיב מראה כי הוא נוהג משנת 1993, לחובתו 9 הרשעות, 2 מהן בעשור האחרון. בשנת 2017 הורשע המשיב בעבירה של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה כשרישיון הרכב פקע

לתקופה העולה על 12 חודשים.

טיעוניה של ב"כ המשיב התמקדו בסוגיית הראיות לכאורה, אך מחובת בית המשפט לבחון גם את סוגיית המסוכנות וחלופת מעצר

על המסוכנות והחומרה הגלומות בעבירה של נהיגה בזמן פסילה, עמדו בתי המשפט בשורה ארוכה של החלטות, כך למשל במסגרת רעפ 665/11 עאלה אבו עמאר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 24.1.11) וכן רעפ 7654/18 עלי עאסלה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 29.10.2018) (מבמסגרתו נאמרו הדברים הבאים) (אומנם בקשר להפרת פסילה שהוטלה בפסק דין לולא בהליך ביניים כמקרה שבפני) "נהיגה בזמן פסילה מבטאת התרסה וזילות של הוראות בית המשפט".

במקרה שבפני מצטיירת חומרה יתרה במעשיו הלכאוריים של המשיב משנהג לכאורה בפסילה בשתי הזדמנויות שונות כשבראשונה שבהן, קיימות ראיות לכאורה לכך שהתחזה לאחר.

דומני שעברו המכביד של המשיב מלמד אף הוא על מסוכנותו ועל החשש להימלטות מאימת הדין. לעניין זה, נתתי ליבי, בין השאר, לשבע הרשעותיו של המשיב משנת 2019 בעבירה של הפרת הוראה, הרשעות לגביהן נטען כאמור ע"י ב"כ המבקש שנבעו מהפרת מעצר בית, ללא שהטענה נסתרה מטעמו של המשיב. לאור האמור לעיל, הרי שלמיטב הבנתי קיים יסוד סביר ומבוסס למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

עם זאת, על מנת לשמור עד תום על זכויותיו של המשיב, במיוחד לאור העובדה שראייתו נראית כסובלת מנכות כהמגבילה אותה, החלטתי להורות לשירות המבחן להכין בעניינו תסקיר מעצר שיתייחס לאפשרות העברתו למעצר על דרך של איזוק אלקטרוני או אף למעצר בית. בהתייחס לחששו של המשיב במסגרת הדיון בעניינו, מיחס שלילי אותו יקבל משירות המבחן, יוזכר למשיב כי מדובר בשירות המורכב מאנשי מקצוע האמונים על תפקידם. בכל מקרה, מתבקש נציג שירות המבחן שיעמוד בקשר עם המשיב, לקחת לתשומת ליבו את חששו של המשיב ולנסות להפיגו ככל הניתן. לנוכח כל האמור לעיל, החלטתי להורות על מעצרו של המשיב עד החלטה אחרת ולהפנות את עניינו לשירות המבחן לצורך הערכת תסקיר מעצר בעניינו. מזכירות - נא להפנות פרוטוקול זה לידי שירות המבחן. החלטה זו מהווה אסמכתא למעצרו של המשיב. זכות ערר כדין.

ניתנה היום, ו' תמוז תשפ"ג, 25 יוני 2023, במעמד הצדדים.